

1 Hvilke tinglige rettigheder kan der opstå som følge af en bobehandling i henhold til denne medlemsstats lovgivning?

I henhold til tysk ret overgår ved arveladers død dennes formue i sin helhed, dvs. alle rettigheder og pligter, til arvingerne. Efterlader en arvelader flere arvinger, så overgår arven i henhold til § 2032 i Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) til arvingernes fælleseje. Der oprettes ikke nye tinglige rettigheder som følge af arven. Navnlig har fordelingsordninger eller testamenter fra arvelader kun obligationsretlig virkning.

Siden arveretforordningen blev indført, har de praktiske erfaringer dog vist, at navnlig rådighedsbegrænsningerne på grundlag af en for- og efterarvefølge, som er fastsat efter tysk ret (§§ 2100 til 2146 i BGB) kan skabe problemer. I forbindelse med for- og efterarvefølgen indsætter arvelader adskillige arvinger på en sådan måde, at en person (efterarving) først bliver arving på grundlag af efterarvefald, efter at en anden person (forarving) var arving først. Allerede ved arveladers død bliver efterarvingen dog arveberettiget. Arveberettigelsen er en juridisk sikret stilling, som opstår i tilfælde af erhvervelses handlinger i flere trin, hvis den første erhverver ikke længere ensidigt kan forhindre senere [overdragelse af ejendomsretten](#) til en anden erhverver. Arveberettigelsen er ikke udtrykkeligt fastsat i BGB. Den kan derfor på grund af den efterfølgende opgørelse over de tinglige rettigheder ("numerus clausus" i tingsretten) ikke karakteriseres som en sådan rettighed. Den udgør dog en subjektiv rettighed med tinglig virkning.

For- og efterarvefølgen medfører for forarvingen talrige begrænsninger og forpligtelser, navnlig begrænsninger af vedkommendes råderet: dispositioner vedrørende grunde bliver i tilfælde af efterarvefald ugyldige i det omfang de påvirker efterarvingens rettigheder (§ 2113 stk. 1 BGB). Det samme gælder for dispositioner uden vederlag (§ 2113 stk. 2 BGB). Arvelader kan dog friholde forarvingen for enkelte af disse dødsdispositioner. Begrænsningerne i råderetten som følge af efterarvefølge skal indskrives i den tyske tingbog.

2 Registreres disse tinglige rettigheder i et register over retten til fast ejendom eller løsøre, og hvis ja, er denne registrering så obligatorisk? I hvilket register registreres de, og hvilke krav og -procedurer findes der i den forbindelse?

Efter tysk ret overgår alle arveladers rettigheder ved dennes død automatisk til arvingerne eller arvefællesskabet, uden at det af denne årsag er nødvendigt at registrere dette — dette gælder også for registreringspligtige rettigheder. Hvis registreringspligtige rettigheder påvirkes, bliver det omhandlede register (tingbog, handelsregister) som konsekvens af arvesagen urigtigt og skal derfor berigtiges. Dette gøres ved, at arvefølgen dokumenteres gennem offentlige eller offentligt bekræftede dokumenter eller et europæisk arvebevis. Berigtigelsen i form af registrering af arvingerne eller arvefællesskabet i tingbogen er en forudsætning for bestemte efterfølgende retshandler (f.eks. pantsætning af det arvede grundstykke).

Også rådighedsbegrænsninger, som er forbundet med for- og efterarvefølgen, og efterarvingernes arveberettigelse opstår umiddelbart efter dødsfaldet. For- og efterarvefølgen registreres dog i tingbogen for at forhindre tredjemands byrdefri erhvervelse i god tro.

Hvis enkelte arvinger på grundlag af loven eller dødsdispositioner har et (obligationsretligt) krav på bestemte aktiver, så skal ejendomsretten til disse genstande overføres til dem gennem en passende aftale med arvingerne og eventuel tingsret registreres i tingbogen på grundlag af offentlige eller offentligt bekræftede dokumenter.

3 Hvilke virkninger har registreringen af tinglige rettigheder?

Registreringen af tinglige rettigheder, som på grund af arvefølgen er overgået til arvingerne eller arvefællesskabet, har rent deklaratorisk karakter. Den danner dog grundlaget for tredjemands gode tro og er nødvendig for bestemte efterfølgende retshandler.

4 Findes der særlige regler og procedurer for tilpasningen af en tinglig rettighed, som en person er berettiget til i henhold til de arveretlige regler, der finder anvendelse på bobehandlingen, hvis lovgivningen i den medlemsstat, hvor retten gøres gældende, ikke indeholder bestemmelser om en sådan tinglig rettighed?

Tinglige rettigheder, som er ukendte i tysk ret, tilpasses grundlæggende ipso jure til et sammenligneligt tysk retsbegreb. Da der i forbindelse med en eventuel registreringsproces altid skal foreligge et sikkert grundlag for registreringen, kan en suppletiv overdragelsesakt fra arvingerne blive nødvendig, som det kræves i henhold til tysk ret ved obligationsretlige krav. Registreringsprocesserne påvirkes i henhold til artikel 1, stk. 2, litra I), i arveretforordningen ikke af samme forordning.

Sidste opdatering: 25/08/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.